

U S N E S E N Í

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Jitky Zavřelové a soudců Olgy Stránské a Mgr. Ing. Petra Šuránka ve věci žalobce **Ing. J. M.**, bytem 17. l. 1475, P., proti žalovanému **Zeměměřickému a katastrálnímu inspektorátu v Praze**, se sídlem Pod Sídlištěm 1800/9, 182 11 Praha 8, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 8. 2015, č. j. ZKI PR-O-84/757/2015-7,

t a k t o :

- I. Řízení se zastavuje.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. Žalobci se ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení vrací soudní poplatek ve výši 1.000,- Kč.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) podanou emailem dne 21. 10. 2015 potvrzeným předložením originálu v pondělí dne 26. 10. 2015 domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 8. 2015, č. j. ZKI PR-O-84/757/2015-7 (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný nevyhověl odvolání žalobce proti rozhodnutí Katastrálního úřadu pro Středočeský kraj, Katastrálního pracoviště Kolín (dále jen „katastrální úřad“) ze dne 14. 5. 2015, č. j. OR-41/2015-204. Tímto rozhodnutím katastrální úřad nevyhověl nesouhlasu žalobce s neprovedením opravy chyby v katastrálním operátu, za niž žalobce považoval zápis změny zástavního věřitele z Hypoteční Banky a.s. na AFIA PROINVEST s.r.o. ve vztahu k rozestavěné budově na pozemku st. p. 197 a pozemkům st. p. 197 a p. č. 70/1 v k. ú. Kostelní Střimelice, obci Stříbrná Skalice, provedenému na základě souhlasného prohlášení o změně zástavního věřitele ze dne 25. 9. 2009.

Krajský soud v Praze vyzval žalobce usnesením ze dne 4. 11. 2015, aby ve lhůtě sedmi dnů zaplatil soudní poplatek ve výši 3.000,- Kč za podanou žalobu. Usnesení bylo žalobci doručeno dne 6. 11. 2015 a lhůta tak uplynula dne 13. 11. 2015. Žalobce teprve dne 20. 11. 2015 uhradil soudu část soudního poplatku ve výši 2.000,- Kč. Soud jej nad rámec svých povinností vyzval opětovně k doplacení chybějící části soudního poplatku v dodatečné lhůtě 7 dnů usnesením ze dne 24. 11. 2015. Toto usnesení bylo žalobci doručeno dne 27. 11. 2015 a lhůta tak uplynula dne 4. 12. 2015. Ani do dnešního dne nebyl soudní poplatek doplacen, pouze dne 9. 12. 2015 žalobce emailem upozornil, že v mezidobí insolvenční soud rozhodl o jeho úpadku a žádal o prodloužení lhůty k zaplacení soudního poplatku. Z insolvenčního rejstříku soud zjistil, že usnesením Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 13. 11. 2015, č. j. KSCB 27 INS 18939/2013-A-49, které bylo téhož dne i zveřejněno, byl zjištěn úpadek žalobce a na jeho majetek byl prohlášen konkurs.

Podle § 263 odst. 1 zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „insolvenční zákon“), není-li v tomto zákoně stanoveno jinak, přerušují se soudní a rozhodčí řízení, která se týkají majetkové podstaty nebo které mají být uspokojeny z majetkové podstaty, jejichž účastníkem je dlužník, prohlášením

konkursu. V těchto řízeních lze pokračovat jen za podmínek stanovených tímto zákonem; možnost postupovat podle ustanovení § 141a tím není dotčena.

Podle § 264 odst. 1 insolvenčního zákona v přerušovaných řízeních, ve kterých v době prohlášení konkursu dlužník vystupoval jako žalobce nebo jiný navrhovatel, jakož i v dalších řízeních, ve kterých uplatňoval své pohledávky nebo jiná práva týkající se majetkové podstaty, lze pokračovat na návrh insolvenčního správce; dnem, kdy soudu, rozhodci nebo stálému rozhodčímu soudu, u kterého je řízení vedeno, došel jeho návrh na pokračování v řízení, se insolvenční správce stává účastníkem řízení místo dlužníka.

V první řadě se soud zabýval otázkou, zda prohlášením konkursu nedošlo ze zákona k přerušování tohoto soudního řízení. V rozsudku ze dne 14. 10. 2010, č. j. 5 As 64/2009-68, Nejvyšší správní soud (dále jen „NSS“) uzavřel, že se nepřerušují řízení o nárocích, které z majetkové podstaty nemohou být uspokojeny (obdobně též rozsudek NSS ze dne 12. 7. 2011, č. j. 8 As 39/2010-114). Obecně se řízení nepřerušuje, pokud jeho výsledek nemůže mít vliv na vyšší majetkové podstaty (srov. rozsudek NSS ze dne 26. 1. 2011, č. j. 9 Afs 29/2010-61).

Předmětem rozhodnutí správního orgánu, jež má být v tomto soudním řízení přezkoumáno, je otázka správnosti evidence nemovitosti, která je součástí majetkové podstaty dlužníka – žalobce, v katastru nemovitostí, a to konkrétně osoby oprávněné ze zástavního práva. Tato otázka sice k majetkové podstatě úpadce má vztah, její charakter je však pouze evidenční a žádným způsobem nemůže být výsledkem řízení závazné určení toho, kdo je zástavním věřitelem žalobce. Tato otázka je totiž nezávislá na zápisu v katastru nemovitostí. Insolvenčnímu správci nic nebrání v insolvenčním řízení eventuálně popřít přihlášku zástavního věřitele co do pořadí (popřípadě i pravosti či výše) a v případném incidenčním sporu bude otázka shody zápisu v katastru nemovitostí se skutečným stavem nezávisle posouzena soudem, pro nějž by ani výsledek řízení o opravě chyby namítané žalobcem (potažmo rozsudek správního soudu o nyní podané žalobě) nebyl určující. S ohledem na uvedené dospěl soud k závěru, že prohlášením konkursu nedošlo na základě § 263 odst. 1 insolvenčního zákona k přerušování soudního řízení správního a nejsou tak ani naplněny pro případnou změnu v osobě žalující, kterou ustanovení § 264 odst. 1 insolvenčního zákona váže právě na řízení, která jsou prohlášením konkursu přerušena.

Podle § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o soudních poplatcích), nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví.

Žalobce byl povinen soudní poplatek uhradit již při podání žaloby [srov. § 4 odst. 1 písm. a) zákona o soudních poplatcích]. Tuto povinnost nesplnil a stejně postupoval i poté, co byl soudem ke splnění povinnosti dodatečně vyzván a poučen o následcích nesplnění takové výzvy. Posléze sice soudní poplatek uhradil, odmítl se však řídit usnesením soudu a na základě vlastního právního posouzení uhradil pouze částku, kterou považoval za správnou. Byly tak splněny podmínky pro zastavení řízení podle § 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích.

Na tomto závěru nic nemění ani sdělení žalobce, že aktuálně projednává s insolvenčním správcem otázku, kdo doplatek soudního poplatku uhradí či zda má být v řízení pokračováno. Jak již shora soud vysvětlil, toto řízení není přerušeno, je plně v dispozici samotného žalobce a ani částka doplatku není částkou takové výše, že by její úhrada podléhala předchozímu souhlasu insolvenčního správce. Částka v takové výši totiž není vůbec součástí majetkové podstaty

dlužníka [srov. § 207 odst. 1 a 2 insolvenčního zákona ve spojení s ustanovením § 322 občanského soudního řádu, zejm. jeho odst. 2, písm. f)] a spadá do sféry, o níž může žalobce rozhodovat nezávisle na insolvenčním správci (souvisejícími otázkami se zabýval Krajský soud v Praze např. ve svém rozsudku ze dne 5. 11. 2013, č. j. 33 ICM 3567/2012-41, KSPH 37 INS 5773/2012, na jehož právní rozbor lze v podrobnostech odkázat). Dosud nezodpovězený dotaz žalobce na insolvenčního správce je tedy v této otázce irelevantní a nebylo důvodu v pořadí již druhou dodatečnou lhůtu pro zaplacení soudního poplatku dále prodlužovat.

Výrok o náhradě nákladů řízení je založen na ustanovení § 60 odst. 3 větě první s. ř. s., podle níž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

Posledním výrokem soud rozhodl o vrácení soudního poplatku a to po jeho snížení o 20 % ve smyslu § 10 odst. 3 zákona o soudních poplatcích. Z uhrazeného soudního poplatku ve výši 2.000,- Kč tak vznikl žalobci nárok na vrácení částky 1.000,- Kč. Tato částka mu bude vrácena ve smyslu § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve lhůtě 30 dnů od právní moci výroku o vrácení poplatku.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve třech vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Bude-li zbytek soudního poplatku doplacen dříve než usnesení nabude právní moci, soud toto usnesení zruší (§ 9 odst. 7 zákona o soudních poplatcích).

V Praze dne 11. prosince 2015

Mgr. Jitka Zavřelová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost: Alena Lébllová